

ועדת החקירה למלחמת יום-הכיפורים
ישיבה קנ"א - אחה"צ

ר.ב.

19.8.1974

הער: אלי"ם אורי שמחוני

אתה אלוף-משנה אורי שמחוני?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
כן.	<u>הער:</u>
אתה סג"ר בהן צדק לומר את כל האמת ורק האמת?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
כן.	<u>שמחוני:</u>
העדות שלך היא סודית והדיון הוא סודי.	<u>היו"ר אגרנט:</u>
כן.	<u>שמחוני:</u>
אתה קבלת הזמנה להופיע פה בבקר, מדוע לא הופעת?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
פניתי אתמול בערב לראש לשכת הרמטכ"ל וביקשתי ממנו, לראש לשכת	<u>שמחוני:</u>
שאני עסוק באיסוף מרכז בדרום, וחכל לי להפסיד העדות	
איסונים, אם אפשר לרחות את ראשי שלי. נאמר לי - שהחשבה היא היוכית.	<u>היו"ר אגרנט:</u>
אין כל רשות למישהו לרחות את העדות שלך,	
זולת לועדה. אם אתה מקבל הזמנה מהועדה את	
צריך להענות להזמנה הזו.	<u>שמחוני:</u>
אני פניתי לראש לשכת הרמטכ"ל כדי שיפנה לועדה	
ויבקש רחיה לאח"צ.	<u>היו"ר אגרנט:</u>
אתה היית קצין אגם של פיקוד הצפון סמחי?	<u>שמחוני:</u>
אני שנה בחפקיד לפני המלחמה, בערך.	<u>היו"ר אגרנט:</u>
סמחי זה?	<u>שמחוני:</u>
מיוני 22 עד 22 באוקטובר 73.	<u>היו"ר אגרנט:</u>
ספר לנו כמה פרטים מקורות חיך:מחי נולדת,	<u>שמחוני:</u>
איפה נולדת, פרטים צבאיים עיקריים?	
נולדתי ב-1936, בקיבוץ גינזוסר. שם הייתי עד גיל	<u>שמחוני:</u>

19.8.74 - אה"צ

הער: אל"ם א. שמחוני

שמחוני:

18. לאחר מכן שרחמי בצנחנים.

היו"ר אגרנט:

החגיגות בגיל 18?

שמחוני:

כן. שרחמי בצנחנים. לאחר שרות החובה בחוספת קסנה

של קבע השתחררת לחזרתי לקיבוץ. ההחלטה. לאחר 6

שנים שהייתי משוחרר חזרתי חזרה לשרות קבע.

היו"ר אגרנט:

באיזה שנה זה היה?

שמחוני:

64 שרחמי בסודיעין פיקוד צפון, שם התגייסתי.

לאחר מכן קצין מודיעין חסיכת גולני; לאחר מכן מפקד

יחידה אגוז (גרוד בסחון שוטף של גרוד צפון) בין שני החפיקדים האלה עברתי את פו"ם

כשנה 70/69. לאחר מכן קצין אגם בפיקוד צפון, והתפקיד הנוכחי שלי מפקד חסיכת גולו

היו"ר אגרנט:

אתה אצא מסרה ערות בפני אל"ם יהשע נכו?

ש

האם זאת היא הערות שמסרת, גש הנה (מעין בערות של

ה-19 בפברואר 74?) אתה מאשר את ערותך?

שמחוני:

כן.

היו"ר אגרנט:

ועוד פעם ב-25 בפברואר 74?

שמחוני:

כן.

היו"ר אגרנט:

אתה יכול לספר לנו בקצור מה היה בשבת, ב-6 לאוקטובר

בפיקוד צפון?

שמחוני:

אני יכול לספר, אבל לפני שאספר, דבר ראשון - אין

ברשותי שום מסמכים וכיון שעבר מאז הרבה זמן, אני

לא בטוח שאני ארייק ככל הארוקים.

היו"ר אגרנט:

אתה היית אז בחפ"ק והאלוף לא היה אז כאשר התחילה

המלחמה. אתה נחת אז פקודה מסויימת, מה הייתה הפקודה

שאתה נחת?

ועדת החקירה - ישיבת קנ"א

19.8.74 - אחה"צ

הער: אל"מ א. שמחוני

אני הפעלתי את חטיבה 7.

שמחוני:

הפקודה שאני נחתי הייתה למפקד חטיבה 7 לנוע לגיזרה
הצפונית של רמת הגולן ולהערך שם לבלימה. הפקוד הכללית הייתה: להעביר גדוד לחטיבה
אחרת, זה היה באופן כללי הרעיון.

מדוע עשית את זה?

היו"ר אגרנט:

כאשר התחילה המלחמה הסב היה שחטיבת סנקיס 188

שמחוני:

הייתה בקו, והיו לה, אחס ודאי בקיאים בזה, גדוד

74 וגדוד 53 - והם היו פרוסים כפריסה דלילה של מחלקות ופלוגות בהתאם לתכנית שהייתה.
חטיבה 7 גמרה לעלות בשבט בצהריים, בערך באחת אלה היו הסנקיס האחרונים שאני ראיתי.
גדוד אחד עלה שבוע קודם, היא עלתה בכמה חלקים. הייתה מרוכזת באזור נפת באופן
כללי, במרחב של סינדיאנה דלווה, אלה שני כפרים באיזור נפת ששם פרסנו אותם.

המשיכה א.ג.

ברגע שהתחילה המלחמה, הסורים פעלו במספר מאמצים בעה ובעונה אחת. סיד התחילו כל מיני קריאות לעזרה מכל מיני אגפים ודיווחים על הנקעות. אני היחי הקצין הכי בכיר באו זמן בחס"ל. לא הכי בכיר בדרגה, היו שם גם אלופי-משנה, אני היחי אז סגן-אלוף, אבל בחוקף הפקודי היחי הככיר.

בהתחלה החלטתי לא להענות. ההבקעות הראשונות שהיו זה היה מצפון ולטרות שאמרו שהטנקים עוברים את המוצבים, היה לי ברור שזה לא מאמץ עיקרי וחכיתי למאמץ העיקרי. היה לי ברור שקטיבה 7 זה העמודה היחידה שחיה לנו לפחות ב-12 השעות הבאות.

מחוך הרבה הערכות מצב שעשינו בעבר, ידענו שמאמץ סורי עיקרי יכל לנוע או בציר קוניסרה-דמשק או בגיזרה הדרוסית של כובנה-חאפיד, וחכיתי לדיווח על החנועה הזאת. ברגע שהגיע הדיווח הראשון על טנקי גישור שמגשרים את העלה ה-נ"ט בין 107 ל-105 אני השבתי שזהו, שזה המאמץ. הם נסעו עם טנקי גישור והניחו שני גשרים על העלה ה-נ"ט שלנו והתחילו לחדור למרחב שמצפון לקוניסרה לכרון כללי של בין תל-שחה זחל ארעד.

הכחה

כיון שבדרום באותו זמן הדיווח של אהאא היה שזה בסדר והם מחזיקים מעמד - דבר שאחר כך התברר שלא היה כל כך מדויק, אבל באותו רגע זה היה מקור האינפורמציה היחיד שיכלנו להתבסס עליו. הסתכלתי שמאלה וימינה, וראיתי שאני הוא שצריך להתליט, אז אמרתי למפקד הטיבה 7 שיזיז את החטיבה לאזור ההוא, לאזור קוניסרה, עין זיון, ויבלום שם, וגדוד אחד ישלח דרוסה לחושניה; מקום שידענו שיש עוד דרך אהאא פעולה פתוחה שהיא עדיין אינה בשטח, שצריך להשאיר לה פתרון. הגדוד הזה נדסה לי שלא כדיוק הגיע. הוא היה צריך להגיע ל-188 והיו לו בדרך כל מיני תקלות.

- היו"ר אברנט: איזה גודל זה היה?
- א. שמחוני: אני חושב שזה היה גודל 62. הוא היה בסינדיאנה והיה צריך לזוז לחושניה, הוא לא עלה על הרשת ונשלח קצת מאוחר.
- אברנט: הוא לא הגיע לחושניה?
- א. שמחוני: הוא נחקק בדרך לחושניה. אני יודע מסיפורים, עד כמה שמעתי. בחקירה שלו/לא שמעתי חקיקר מדויק של הקטע הזה בדיוק מה קרה בין הפקודה שלי לבין...
מה שם אבא ה-מג"ד?
- ידין:
- א. שמחוני: אני לא מכיר אותו אישית. אני לא זוכר.
- ידין: חיים ברק?
- א. שמחוני: חיים ברק.
- אברנט: ^{האיש} המקירה מודיעין של אמ"ן לפני המלחמה? שם נאמר שהמאמץ העיקרי של הסורים יהיה בדרום ולא בצפון?
- א. שמחוני: אני נשאלתי על זה כבר. אני חושב שלא ראיתי את זה אף פעם. אני לא מכוחב בפרסומים של אמ"ן. גם כקצין אב"ם פיקודי, דברים כאלה לידיעתי לא מגיעים וגם לא לראיתי ואני לא שותף סוד במסמכים סודיים ביותר שמוציא אמ"ן. אפרתי כבר ליהשוע שאני מניח שאם היה מסמך כזה, זה כודאי בבעלות המטה של פיקוד צפון. הקמ"ן הפיקודי העביר את זה בטח לידיעת המטה המאמץ. אני מניח. זה מחייב. אבל, אני בסוף שאפשר למצוא גם מסמכים שהמאמץ יהיה בצפון. בעובדה, המאמצים היו מאוזנים. ראיתי את המסמך הזה אבל יהשוע. אני לא זוכר ראיתי את המסמך לפני זה. אני לא רוצה כרגע לקבוע אם זה ^{קמ"ן} הובא לידיעתי או לא כי אני לא אדייק.

אמה לא זוכר שראית את המססך הזה?

אברנט:

אני כמעט בטוח שלא ראיתי.

א. שמחוני:

הקמ"ן לא מסר לך את תכנ המססך הזה?

אברנט:

אני לא זוכר שהוא מסר לי דבר כזה. זה בהחלט לא מהנמנע

א. שמחוני:

אם מישהו יבוא ויוכיח שהוא מסר - אז ארים ידיים. כי קמ"ן

היה נותן סקירות מודיעין במטה אחת לשבוע בימי ששי בבקר והוא לא היה מסתיר עובדות. מה שהוא ידע - הוא מסר. אם היתה לו ידיעה כזאת; אז בהחלט יתכן שהוא אמר אותה באיזה שהיא הזדמנות. בקבוצות התכנון שלנו בגיבוש התפיסה שלנו, ראינו את שתי האפשרויות האלה כשתי דרכי פעולה אפשריות וטובות של הסורים להתקפה.

מה היה כאשר האלוף חזר לחפ"ק בשבת אחרי הצהריים? שתי הוא

אברנט:

הגיע?

קשה לי מאד לדבר על לוחות זמנים באותו יום. צריך להבין,

א. שמחוני:

אנחנו קדם כל, המסום הראשון זרק עלינו פצצה תיכף בהתחלה

ואיבדנו את כל מקורות הכח שהיו בנאפה, היו תנאי לילה כבר בצהריים בחורף הבוסקר וקשה לי מאד לזכור. אני חושב שזה היה שעהים- שלש אחרי שהתחילה המלחמה. אני מעריך, ששעהים-שלוש. הוא שאל אותי מלשכת הרמטכל בשלפון אם אפשר לנחות במסוק בנאפה. היתה ארטילריה די חזקה ואמרתי לו שלא כדאי, שעדיף לנחות במחניים ולעלות עם זחל למעלה, שיחפוש איזה רכב משוירן ויעלה. אמרתי שלא כדאי לנחות כי זה היה די מסוכן. אני חושב שזה לקח שעהים-שלוש והוא הגיע עם רפול ביד, נדמה לי שהוא הגיע יחד עם רפול, מסקר האוגדה.

אחרי רשפה אא

8604

קיבל תמונה של המצב, ואם אינני טועה, ההחלטה הראשונה שלו באותו רגע הייתה לחלק את הגזרות בין שתי חטיבות הסנקים. עד אז הפעלתי את חטיבה 7 ולא הילקתי את הגיזרה, אלא הפעלתי אותה כאגרוף לפריצה בלי אחריות גיזרתית. חקה קבע גבול חזרות, וכתוצאה מזה הגרוד הצפוני של 188, זה היה גרוד 74, עבר ח"פ חטיבה 7, והגרוד הדרומי של חטיבה 7, כצמדומני גרוד 82, עבר ח"פ 188. ואז היו לנו שני גרודים בדרום ושלושה גרודים בצפון.

היו"ר אגרנט: סיפרת לו ששקדום את חטיבה 7, שני גרודים לצפון?

אל"ם א. שמחוני: כוודאי.

היו"ר אגרנט: על ידי פעולה זו שעשית לא נשארה באותו רגע כל עתודה בצפון?

א. שמחוני: באותו רגע לא נשארה עתודה, אבל בשלבי גיוס היתה כבר חטיבת הסנקים הראשונה שלנו, חטיבה 179, שהתחילה להגיע בהחלפת הלילה, אני חושב שהתחילה להגיע בין 8 ל-10 כלילה. זו חטיבת סנקים מילואים שהירה של פיקוד צפון. ~~החטיבה הזו~~ חטיבה זו מתוכננת לגיוס של 18 שעות. לא היו יותר עתודות.

היו"ר אגרנט: תוך כמה שעות?

א. שמחוני: גרוד ראשון - 18 שעות, ~~החטיבה~~ החטיבה - תוך 24 שעות.

זו הייתה התכנית. במציאות זה היה יותר מהר.

היו"ר אגרנט: זו חטיבת מילואים?

א. שמחוני: זוהי חטיבת מילואים.

היו"ר אגרנט: לאן שלחת אותם כשהתחילו להגיע? לנפת?

א. שמחוני: היא לא הגיעה כחטיבה, אלא כל פלוגה - זו הייתה הפקודה

שהייתה להם - כל פלוגה כרגע שהיא מוכנה, שחרוץ למעלה.

הפלוגה הראשונה הגיעה לנפת, והיא הייתה בפיקודו של מנ"ד עוזי מור מסיכך

עין שטר. הוא נפצע. הם ~~הם~~ נכנסו על דרך הנפט מנפת לכיוון חושניה.

כעצם הכח הראשון הזה הושמד עוד באותו לילה, אני לא יודע אם לגמרי, אבל הפסיק

להוות כח. ~~שלושה~~ שלושה עוד משהו מהם עלה ~~לפגוע~~ בעקבותיו בכיוון נפת.

8693

החטיבה הזאת בעצם התפצלה על שלושה צירים: ציר דרומי,
ציר מרכזי, ואזור נפת. זו הייתה בעצם התפוררות החטיבה, שצריכה הייתה להיות החטיבה
הראשונה שלנו.

היו"ר אברנט: לאחר מעשה, אחת חושב שהפקודה שנחת לקדם את חטיבה 7
צפונית הייתה נכונה או לא נכונה?

א. שמחוני: אני חושב שאם הסורים היו מבקיעים בצפון, היינו מפסידים
את רמת הגולן. אילו עשינו זאת באיחור של שעה, היינו
מפסידים את רמת הגולן, כלומר, הסורים היו עוברים את קו חל-אכונדה - תל-שיחה,
היינו עלולים להפסיד את רמת הגולן.

אחרי כן יע

8607

אפשר להתווכח, זה היה מסוכן מאד.

שמחוני:

אני רוצה לברר קודם כל בעיה כללית. אתה אומר
שאתה היית לא הקצין הבכיר בחמ"ל, אבל אתה מצאח

ירין:

את עצמך ^{כמצי} שאתה היית הסמכות לתת פקודות. אני רוצה בדיוק להבין מה בדיוק היה
הצנור הפקוד והסמכויות באותו יום. האלוף לא היה. הרמ"ח איפה היה ?

אני לא יודע.

שמחוני:

מה זאת אופרת ?

ירין:

לא סם, אני חושב שהוא התעסק בגיוס המערך באותו יום.

שמחוני:

אני מכין שמעליך, כינך וכיין הרמס יש פ רמ"ט אז אתה
לא ניסית להתקשר איתו ?

ירין:

אני לא חושב שהוא היה נותן לי פתרונוה יותר טובים.

שמחוני:

הבעיה היא שזה צנור פקוד.

ירין:

אני גם לא זוכר כרגע איפה הוא היה, אני חושב
שהוא התעסק בגיוס חטיבות המלואים. אבל הרמ"ט

שמחוני:

רמ"ט זה תפקיד שחלוי איך בונים אותו. הרמ"ט הנוכחי שהיה כמעט לא התעסק יום יום
בעניינים אג"מיים, הוא התעסק ב יותר בנושאי אפסנאות וכל המערך הלוגיסטי. הוא
היה איש סנקים והתעסק בים"חיים, בכשירות,

8605

ועדת החקירה, ישיבה קנ"א

19.8.74, אהה"צ

הער: אל"ם א. שמחוני

אחה קבלת איזה מנוי רשמי ?

ידין:

לא, מישהו אחר קבל אה המנוי.

שמחוני:

טוב, לבעיה הזאת אנחנו תיכף נגיע.

ידין:

זאת אומרת שכעצם היית צריך לפנות לרמ"ט, לא חשוב

אם הוא עסק בזה או לא עסק בזה, ככל זאת היה בפקוד איך שהוא, יכול להיות

שהוא לא האיש שעוסק בזה, אבל הוא היה הדרג מעליך. זה פקוד כמובן.

אחה עברה קורס פו"ם ?

יצאתי הניך מצטיין פו"ם, אני בקיא בעבודה מטה.

שמחוני:

זה צנור הפקוד בכל אופן, נכון ?

ידין:

אני אולי אבהיר פה. כשאלוף הפקוד נסע,

שמחוני:

הוא מינה את בן שוהם ז"ל, כממלא מקומו עד שהוא חוז

ממלא מקומו, מה, על כל הפקוד ?

ידין:

שם, בנאפת, על מה שקורה. הוא אמר לו, בן-שוהם

שמחוני:

אחה קבל פקוד. והוא נסע לחל-אניב. לכן שוהם היתה

חטיבה, הוא לא היה מסוגל למלא שני תפקידים, מה"ט במלחמה לא יכול אפילו למלא

עוד רבע תפקיד אחד. הוא ישב עם אזניות ועם חמישה מכשירי קשר ודבר עם כל הפלוגות

והמחלקות שלו, ניהל את התפקיד שלו בעצם. עכשיו, כשאני הפעלתי, קודם כל

דברתי עם בן-שוהם, אמרתי לו חשמע, אחה מה דעתך שנפעיל את זה, היה דין ודברים

והוא אמר לי או. קיי. תן להם פקודה.

וערה החקירה, ישיבה קנ"א

29.8.74, אחה"צ

הער: אל"מ א. שמחוני

8609

שמחוני: זה לא בריוק ככה, סכמנו, הוא ניסה לתת פקודה למח"ט 7, ומח"ט 7 אמר לו, עמך אני לא מקבל פקודות הוא מח"ט וגם השני מח"ט והוא לא ידע שהאלוף אמר לו, אתה אחראי.

לסקוב: באיזה שעה זה היה ?

שמחוני: אני לא יודע. בכל אופן אחרי כעצי שעה כשזה נמשך ולי הסתמן כברור, והיתה לי שיחה בקשר עם מב"ד 74 סא"ל יאיר נפשי, והוא אמר לי שיש קשרים, (בשרים), מתחיל עם טורים, ואז על ש דעה עצמי לקחתי את המקרופון ואמרתי ליאנוש זו פקודה.

ירין: זה אני מכין. אם לסכם אתה ידעה שבן-שוהם ידע שאלוף הפקוד אמר לו תיקח את הפקוד. או, תיקח את העניינים מה ער שאני אחזור. החטיבה שלו היתה ככל הגזרה. החטיבה היחידה נאמר, חוץ מ-820, לא נקבעו שום סדורים, למשל כפפו את 820 אליו ?

שמחוני: לא.

ירין: כלומר הוא גם הסתובב בשטח.

שמחוני: באותו חדר.

ירין: הוא לא היה כפוף לבן-שוהם.

שמחוני: לא.

8610

ועדת החקירה, ישיבה קנ"א

19.8.74, אחה"צ

הער: אל"ס א. שמחוני

ידין: בא יאנוש שנכלל לא ידע שכן-שוהם הוא סניור, נאמר ולא היה פוכן לקבל את הפקודה, איפה היה רפול באותו הזמן.

שמחוני: בפילון, אני חושב.

ידין: הוא ספקד האודה שכן-שוהם שייך אליה ?

שמחוני: לא.

ידין: אלא איזה אוגדה זו ?

שמחוני: אוגדה 36 כללה את 179, את 679 ו-9.

ידין: לאיזו אוגדה היה שייך בן-שוהם ?

שמחוני: לשום אוגדה.

ידין: חסיכה עצמאית ?

שמחוני: כן.

ידין: לא חוכננה כחלק מאוגדה.

שמחוני: נכון.

ידין: מאז, כשאתה מצאה את עצמך שם,

ועדת החקירה, ישיבה קנ"א

19.8.74, אה"צ

הער: אל"מ א. שמחוני

861

ידין:

עם למעשה שלושה מפקדי חטיבות, אפשר לאמר,

בשטח, 820, 188 ו/7, כאשר אחד מהם יודע

שהוא קבל מסכות מהפקוד, ושניים האחרים לא יודעים על הדבר הזה.

אחה כמפקד אוגדה שמעה, ידעת, שאלוף הפקוד מינה אח בן-שוהם למטהו,

שמחוני:

ידעתי, שמעתי, או שמישהו אמר לי, ידעתי.

ידין:

אחה לא, כקצין אב"מ, בכלל בתוקף תפקידך כקצין

אב"מ בהחשב כעוכרה שבאותו זמן היית הקצין

הבכיר ביותר מהמטה המחאט, לא היית צריך לדאוג לתאום בין החטיבות האלה,

ולהודיע להם האלוף מינה את זה ואת זה, ואחה כפוף לזה ?

אני שואל, אחה למדה לפי פקודת מטה, מישהו צריך היה לעשות את זה.

שמחוני:

טוב, נגיד, יש בזה משהו,

ידין:

בגלל זה, אני מודיע לך, אינני בא אליך

בטענות, אבל בגלל זה שכל החטיבות האלה,

אף אחד לא ידע מי כפוף לשני, זה לא עזר למצב בשטח, נאמר.

אני רוצה להגיע לבקיה שנייה. אני קורא בעדות של חיים ברק, בקשר לשאלה

שאנחנו דברנו עליה מקודם. העדות שנתן לנבר. אני גם לא רוצה לקרוא לך

אח זה, חבל על העצבים של כולנו. בעיקרו של דבר הוא אומר, שהוא שמע

ברשה אח קצין האב"מ, אוחך, 10 פעמים נותן לו פקודה ישירה, לנוע לעבר

תושנייה, ואז הוא פנה אל מפקד חטיבה 7, כי הוא אמר שהוא מקבל פקודות

מחטיבה 7, אמר ששמע אח בן-שוהם גם ישר אליו, הוא אמר בסדר, אני צריך

לקבל תשובה, ולא קבל תשובה, אחר כך הסתבר לו שחצי שעה לא היה קשר ככלל

ליאנוש, כך הוא אומר, ובסוף כשהוא השיג אותו, אז יאנוש אמר לו מה פתאום

נותנים לך פקודות כאלה.

ועדת החקירה, ישיבה קנ"א

19.8.74, אהה"צ

הער: אל"ם א. שמחוני

861

אני יכול להקריא לך את כל הענין הזה,

יריין:

אני חושב שיש שם דברים לא מדוייקים.

שמחוני:

לא מדוייקים, אולי אני אקריא לך כמהירות. אני מתכוון

יריין:

מבחינת השטה, מי היה כפוף לסיף ומא ידעו אחד על השני.

"מה שמעך ברשת" חשובה: "שמעתי את בן-שוהם נוחן פקודה ליאנוש, ברשת החסיבות שלנו

להזיז אותי מפסנדיאנה לחושנייה, ועוד כל מיני פקודות לנוגע לבדודים שנמצאו צפונה

לי. אני זוכר שיאנוש אמר לו, מה פתאום אתה נוחן לי פקודות. פעל לשנינו יש מפקד.

בן-שוהם ענה לו, אני המפקד. "

המשיכה פ.ט.

19.8.74 - אה"צ

הער: אל"מ אורי שמחוני

זה החהיל ב-13.55 בנסח. הצפיעה לנסח ארכה רבע שעה. דיווחת י ליאנוש
 שאני מוכן. את הפקודה לנוע קיבלתי בסביבות 14.30. הגענו לחושניה ב-33
 סנקים. השטח שם הררי ויש רק ציר אחד. התנועה לחושניה ארכה כחצי שעה.
 הגעתי לחושנה הכפר עצמו היה סופגז חזק. התצפית ביקרתי את הפלוגות
 מחוץ לכפר, שם ההפגשה הייתה דלילה. דיווחתי ליאנוש שהגעתי לחושניה.
 הקשר עם יאנוש לא היה טוב. קהלני חיווף כינינו. בחושניה הכיתי כחצי
 שעה. ואז ברבע לשלוש כערך שמעתי את בן שוהם נותן פקודה ליאנוש ברשת
 החסיכתית שאני אעביר פלוגה לצוטה.... תחת פיקוד 53. 5 דקות מאוחר יותר
 קיבלתי את הפקודה מיאנוש. לאחר ששמעתי את הפקודה של בן שוהם ליאנוש
 ועוד לפני שקיבלתי את הפקודה מיאנוש, נחתי החראה לפלוגה וכו' וכו'...
 בסביבות 4.30 שמעתי את קצין אג"ם פיקודי שאינו מכיר, נותן פקודה ברשת
 של יאנוש, שעלי לשלוח פלוגה לציר הנפט, כפלוגה 112.... קצין אג"ם חסיכתי
 חזר על הפקודה 8 - 10 פעמים, אבל יאנוש לא ענה. בינתיים נחתי החראות.
 ידעתי שאקבל את הפקודה של יאנוש כמו במקרה של צ'סנר. בחרתי לעצמי את
 הפלוגה הסבצקית ולסמ"ג נחתי את פלוגה הנח"ל. הסתנתי, אבל לא קיבלתי
 שום פקודה מהם. לאחר 10 דקות נכנסת קצין אג"ם פיקודי לרשת שלי ואמר לי
 שיש חדירה בציר הנפט, הכוונה ב-112, הוא דיבר בקוד על רשת 61 והכוונה
 הייתה לאיזור בין 112 ו-111 כסוצב העורפי של האו"ם. הוא הורה לי לשלוח
 כמהירות כוח לשם כדי לבלום את הסורים.

שאלה: האם אתה חושב שיאנוש לא שמע את קצין אג"ם פיקודי? תשובה: אני בטוח
 שהוא לא שמע אותה. שאלה: אתה ראתה את עצמך כפוף כל הזמן לפח"ס?
 תשובה: ראיתי את עצמי כל הזמן כפוף לפח"ס 7. יותר מאוחר נאמר לי שאני
 תחת פיקוד 188. החלטנו פעם שפח"ס 7 נותן פקודות אצל ליחידות שלו,
 אבל לוי? שום פקודה, חוץ מהפקודות שהזכרתי לפני כן.

18.8.74 - אחה"צ

הער: אל"ם אורי שמחוני

שאלה: האם ידוע על מהלך הקרב בגיזרה? חשובה: לא ידועי דבר. נכון, אני רק רוצה להעיר, כי נדמה לי שבשעה ההיא עדיין לא חולקו הגזרות. אני מדלב.

והכוחות שלנו
 "כשנשלחתי לגיזרה הדרומית לא קיבלתי שום תדריך או הסבר על האויב/בגזרה אלצא"
 עכשיו אני קופץ לעור ענין:

"אורי שמחוני נתן לי את הפקודה ברשח שלי. עברתי אל הרשת של יאנוש. שאלתי אותו כעשר פעמים אם לבצע את הפקודות שקיבלתי משמחוני. לא קיבלתי תשובה. אני דיברתי עם יאנוש ונדמה לי שזה הודה שבזמן מסוים היו לא בעיות של קשר במסך חצי שעה. כראי לשאול אותו. יאנוש לא ענה לי. הבעיה שעמדה לפני היתה אם לבצע מה שאוסר לי קצין אג"ם פקודי או לא לבצע. מכיוון שהודעתי שאני עומד לבצע. לא היתה לי כל סיבה להחרוכה עם קצין אג"ם פיקודי, כי בשעה שעמדתי בחושניה לא היה ידוע לי מצב האויב. לא קיבלתי שום ידיעות מודיעיניות. לא ראיתי חנועות אויב. היה לי קשר עם הסיכה 7. בגזרה אחרת השיקול שלי היה שקצין אג"ם פיקודי מקבל את כל הדיווחים, בעוד שלי לא היה ברור המצב. לא הייתי אז תחת לחץ וקיבלתי דיווחים כנראה מהסוצבים הקדמיים שעשו לי מתחילים לנוע מה ושם." וכך הלאה.

בתמונה שיוצאת מכאן היא: אם לקבל את העדות הזאת:

שא) לא רק שלגדודים שלנו לא היה ידוע שבן שוהם בכיר ליאנוש, אלא כאשר ניתנה הוראה להעביר את הגדוד של יאנוש תחת פיקוד 188, לא נמסר למג"דים או למח"ט הוראה שאחה מעכשיו תחת פיקוד 188, אחה מקבל הוראות מ-188, חלוקת גזרות ידיעות על האויב, וכו',. אלא רק ידיעות שלך חלך הנה וחלך הנה. איך נראתה לך החסונה באותו זמן, לאור העדות הזאת? או ללא קשר לעדות הזאת?

19.8.74 - אהה"צ

הער: אל"מ אורי שמחוני

א. שמחוני: אני לא זוכר כל שיחה. סך הכל היה כזה.

יכול להיות שעבודת המטה בשלבים האלה היא לא חובת ציין האק"ם לזכור. אבל בזרם כזה של אירועים, מה שהיה חשוב באותו רגע - לעשות צריך לעשות. וחשוב לעשות מהר. אני דיברתי עם פה"ס 7. כאשר ראיתי שבן-שוהם נתן פ פקודה והוא לא תהייחס אליו ובן-שוהם חזר לרשת החטיבתית שלו, הכייתי אספנו את הדיווחים וקיבלתנו תמונה, ואז לקחתי את המקורפון ונחתי ליאנוש פקודה לשלוח את הגדוד. הוא את הפקודה הזאת שמע.

י. יריין: כספח את הגדוד?

א. שמחוני: כספחתי את הגדוד. מבחינת נוהלים וקשר אני לא צריך להכנס לגדוד, ולומר: אתה זה. אלא הוא חייב, המלש שלו חייב להגיד לו: קודקוד זה וזה, אתה עובר אגמא לרשת זאת וזאת וכחייצב סס. ואז קורא לו והוא צריך כך: מג"ד זה וזה נכנס אצלי. תנועה למקום זה וזה. יש נוהל קבוע של העברה כוחות. הנוהלים האלה לא התכעפו. באיזה שהוא מקום יאנוש עיכב את הגדוד אצלו שעה נוספת. אני יודע. לא דיברתי על זה עם יאנוש אף פעם.

י. יריין: אתה דיברת אתו? הוא אישר לך את זה?

א. שמחוני: שאמרתי לו: אתה תכצע - הוא אישר.

19.8.74 - אחה"צ

הער: אל"ט אורי שמחוני

י. ידין: אחה אמרת לו? שהוא תחת פיקוד 188?א. שמחוני: כן. אבל באותו רגע, ברור לי שהשיקול של מח"ט 7, הוא לסמור על שלמות הכוח.י. ידין: לפי העדות שלו, של המג"ד הזה, הוא אומר אחר-כך, שחצי שעה לא היה קשר עם יאנוש ולכן לא יכול היה להעביר לו את הידיעה הזאת.א. שמחוני: אני לא זוכר שלא היה לי קשר עם יאנוש.י. ידין: למג"ד?א. שמחוני: אני לא יודע. המכשירים הם מכשירי קשר, הטווחים קצרים ואני לא חושב שיכולה להיות חסימה. לא היו חסימות. אני לא זוכר שרציתי לדבר עם מי שהוא בשבת וזה לא הלך. כשראיתי שיאנוש ובן שוהם החלונון בפני שהמג"ד לא מגיע, המח"ט לא מגיע, אז אמרתי שיפסיקו לעשות את משחקי הכוחות האלה, נכנסתי לרשת החטיבתית וקיבלתי ברשת החטיבתית פקודה מהמח"ט לנסוע. גלגאלאי. ידין: בלי להכנס לבעיה כרגע מי לא היה בסדר. אבל אחה מסכים שכל עבודת המטה של הכפפה כוחות והזזת כוחות הייתה חפזת מאוד?א. שמחוני: היא הייתה חפזת. העברת גרודים בין החטיבות נעשתה בסדר.

גל המקידי היה אולי אחרי שחקא נסע - אני לא בטוח -

להכנס לחטיבות לרשתות ולהגיד: זה קיבל פיקוד. אבל צריך לזכור שחקא

נסע לפני שהתחילה המלחמה ולא הייתה לזה טעמות מיוחדת כמו פקודה של מלחמה.

19.8.74 - אה"צ

הער: אל"ם אורי שמחוני

כאשר התחילה המלחמה זה לא נעשה. מה"ס 820 ידע אה זה, 188 ידע ואני ידעתי.
 היחידי שלא היה באותו חדר היה יאנוש והוא באמת לא ידע שהוא צריך לקבל פקודות
 מ-188. זה אחריהם.

י. ידין: הפקודות שלך?

א. שמחוני: הפקודות שלי היה חייב לקבל כי פקודות שלי הם מטעם האלוף.
 אני קצין מטה מטעמו של איש מסוים. פקודות אלה היו צריכות
 להתבצע. לפעמים הם התבצעו לפעמים פחות התבצעו. מהיחידה שלו שאני יכול להבין
 שלא התבצעה זה היה העברת הגדוד מסינדיאנה לחוסניה שגם התבצעה אבל מאוחר. אני
 חושב שהיה לזה מסקל למה שקרה בגזרה הדרומית.

י. ידין: כי הם נשארו עם גדוד אחד עד לאותו רגע?

א. שמחוני: עד לאותו רגע הם היו גדוד אחד. זה היה צריך להיות הגדוד שצריך
 היה להכנס. התחילו כל החדירות.

י. ידין: כלומר, הנימוק של העברת הפקודה שלך היה בין מפקד חטיבה 7

והמג"ד הזה. לא חשוב אם לא היה לו קשר או מה, זאת היא
 החשובה. הוא אמנם שמע את הפקודות שלך אבל לקח לו זמן כדי לבצע כי הוא רצה
 לקבל אישור.

א. שמחוני: הוא צודק.

19.8.74 - אחה"צ

העו: אל"מ אורי שמחוני

י. ידין: אתה למדת בפיקוד ומטה והיית חניך מצטיין. אם קצין אג"ם
 שהוא היה באותו רגע בסמכות של אלוף הפיקוד, נותן פקודה ישירה
 למג"ד, במקרה זה, מהחובת המג"ד הזה לעשות? נניח שהמג"ד צריך להוריד
 סחר בפו"ם ואתה המג"ד, שישאל אותך מי שהוא לאור הנסיון, מה היה צריך
 לעשות?

א. שמחוני: יש דברים שלא מוגדרים בשום ספר של עכורת מטה. המג"ד, המפקד
 שלו זה המח"ט שלו. אם אני הייתי מג"ד ומי שהוא היה נכנס -
 לא חשוב מי, לא המחט - היה נותן לי פקודה, הייתי אוסר לו: לא. אתה אמנם
 יהודי סבוכד מאד אבל את הפקודות שלך תעביר דרך האחראי. אני מקבל פקודות
 מהמח"ט.

י. ידין: זאת אומרת שהמג"ד היה בסדר?

א. שמחוני: 100%.

י. ידין: אני רוצה לחזור לשאלה של השופט אגרנט. אתה ראתה את המסמך
 בזמן החקירה?

א. שמחוני: כן.

י. ידין: כאית גם את המסמך הזה של אמ"ן מאפריל, שבין היתר אני רואה יש
 קמ"ן צפון. אתה ראתה את המסמך הזה אצל נבו. זה מסמך-אחה
 לא הייב לדעה בריוק את המקור - פה כתוב - אולי גם זה לא היה אוסר לך שום
 דבר, אבל המסמך הזה הוא די מפורט ונותן הכנית די רצינית. אני לא רוצה

לקרוא את זה. אני מתאר לי שקראת את זה.

א. שמחוני: אתה מתכוון למסמך עם דרך הפעולה העיקרית בדרום .

י. ידין: כן.

"גציוס "ע" חוקפת דיוויזיה החיר כל אחד מ בגיזרתה, כאשר ציר נוא - חל פארס - גשר בנות יעקב נחשב לציר הראשי. נראה שהמשימה היא חיפוש רצועה בעומק של 6 - 8 ק"מ. החקפת הנגר של האויב פונחת בשלב זה בגיזרה הצפונית על עקבה הימני של הדיוויזיה חיר 7. הדיוויזיה עמדה בחקפת זו בדרך סיוע חטיבה מסוריינת 81 ושל דיוויזיה מסוריינת 3 שהגברה אותה לצורך זה.

ביום ה"ע" ועוד 1 חוקפת דיוויזיה מסוריינת 1 בציר חושנייה גשר בנות יעקב ומכיעה את הירדן. החלוץ של הדיוויזיה חופס מאחז גדול בגדה המערבית.

כבר לא האם יתכן דבר כזה? אני/מדבר שאותה ידיעה חזרה ב-4 לאוקטובר כלקס פודיעין והסתמו על זה. אבל שידיעה כזאת הגיעה כמו שהיא, לפי התפוצה לקס"ן. איך אתה יכול להסביר. אני רוצה להכין את עבודת המטה. שקצין אג"ם בפקוד, הקס"ן כפוף לו.

א. שמחוני: לא.

י. ידין: הקס"ן לא כפוף לו?

א. שמחוני: לא.

י. ידין: ככל אופן הוא מתואם?

19.8.74 - אה"צ

העד: אל"ם אורי שמחוני

א. שמחוני: הוא לא מחואס. הקצינים המחואסים על-ידי הס: קצין ההנדסה הפיקודי, קצין התוחחנים הפיקודי, קצין הבטחון הפיקודי והקוזרים.

י. ירין: כך גם למדת בפו"ם?

א. שמחוני: אני הייתי גם קמ"ן בחטיבה פעם אני מכיר את הצד הזה גם מהצד האג"מי וגם מהצד הסודיעיני. הקמ"ן, היום בצה"ל השתנו ההיקפים. יש החלפת דעות, אבל הוא לא תואם על-ידי. אני לא הייתי שותף לסוד. אני גם לא יכול לחאר אותו. אני לא יודע

י. ירין: בוא נבדיל בין שני דברים. קמ"ן בפיקוד יש לו שתי פונקציות. הוא קצין בחיל שלו. מבחינה זו הוא כפוף ישר לחיל שלו. אבל הוא בשותו זמן גם קצין סטה בפיקוד. יועץ לעניני סודיעין. אני מכין שקצין אג"ם הוא האיש שלמעשה אחראי על כל התכנון המקצועי. אז מה עבודה הסודיעין הזאת? אם לא לשם תכנון מבצעי. איך זה מסתדר? אני לא מכין. זה לא בעיה של אינפורמציה של מה קרה בכנסת או בעייה מה המקורות של דבר סודי. ומה הסוכנים שלו לאיסוף ידיעות. מה יש הנחונים שעליהם אחא חייב לבצע את התכניות.

אחרי כן רשמה רב

לפני כן רשמה מט

2/ר.ב.

51-4

ועדת החקירה - ישיבה קנ"א

19.8.74 - אחה"צ

הער: אל"ם א. שמחוני

י. ידין:

אם אחת גם יודע את הכל, גם מקבל את הכל ויכול לדרוש את הכל, אני מדבר כרגע, נניח כאילו שאנחנו

יושבים במו"ם, איך זה יכול לפעול?

שמחוני:

בתכנונים מבצעיים אנחנו היינו עושים בפיקוד צפון,

כל יום שישי אחה"צ היה דבר שאני קראתי לו "קדם אג"ם

לתכנונים". הייתי קורא אלי את הקמ"נ וקצין התותחנים והיינו מתכננים את מה אנחנו רוצ

לבצע בתקופה הקרובה, לקראת כל שבוע. כפורום הזה הקמ"נ היה נותן איזה שהיא סקירה,

קובקרטית לדברים, לגושאט מסויימים והיינו עולים אחר כך בסביבות 4-5 אחה"צ אל האלוף

והיינו אומרים לו - תשמע ישבנו תשבנו, תכננו, תכריה פה, תכריה שם, סיור פה, בהתאם

לבטחון שוסף. וזה היה הפורום שבו אני הייתי יושב עם הקמ"נ. כלומר, אינפורמציה

ששייכת לתכנונים הוא היה גם מביא ליריעתי. לכן אני גם אומר...

ידין:

כין אפריל לספטמבר ישבתם גם כן בקדם, כפי שאתה

קורא לזה, גם לא על בטחון שוסף, אלא, א על מה

הם האפשרויות הפתוחות של האויב, מה הן התכניות שלכם, איך הסדר בדיוק יהיה וכו'?

וכו'?

כן, ישבנו.

שמחוני:

הוא לא העלה בכלל, כלומר, זה מורגש שזה לא חרות בזנ

ידין:

שלך, מדבר כ"כ חשוב...

אני לא רוצה להגיד שהוא לא העלה, כי זה יהיה יותר

שמחוני:

מדי המור אם אומר שהוא לא העלה. יכול להיות שהוא

העלה, ואני כרגע לא זוכר.

אני מכין את זה. אני לא אלתך עליך כרגע יותר ממה

ידין:

שאתה אמרת בעדות. אם אתה לא זוכר, אתה לא זוכר.

מה שמפתיע אותי, אני מתעניין כרגע בעבודת המטה של הפיקוד. אתה כקמ"נ יודע שבשביל

ר.ב. 2/

-52-

ועדה החקירה - ישיבה קנ"א

19,8,74 - אחת"צ

הער: אל"מ א. שמחוני

יריין:

להשיב יריעה בזאת, אני לא רוצה לומר לך כרגע את המקור. זה בא כמעט מלוע האריה, אנשיך מסכנים את חייך, אני כבר לא מדבר על הסכומים שזה עולה, וזה השב מסדרבה ראשונה, ושכל זה נעשה שאיזה מין סא"ל שמחוני, במקרה זה בגדוד הצפון, כי כאשר הוא מתכנן והוא חושב, לא יצטרך לסמוך רק על חוש הריח שלו, רק על הכרתו את השטח, על הניחושית, שיהיה לו גם תומר. איך חסכיר לנו דבר כזה?

שמחוני:
אני כרגע לא זוכר מה כתוב בסיכום מודיעין בסלע של פיקוד צפון, שזו הייתה חכניה ההגנה

שלב:

יריין:
אבל מאז יש לך עירכונים, זה לא דבר סטטי?

שמחוני:
כן. ודאי שהיו עירכונים של הקס"ג. אני כרגע לא זוכר בסלע פיקוד צפון על דרכי פעולה אפשריות לאויב, אם יש לכם את זה מה אפשר להסתכל, יכול להיות שהוא בכלל מאתאמא מתיחס למסמך שלו.

יריין:
סלע מתי?

שמחוני:
סלע זה גם כן היה דבר שערכנו אותו כל פעם.

אחר כך היה כל מיני חכנוני ביניים כאלה על חצי הגנה, רבע הגנה, כל החכנונים שנעשו בסביבות יום העצמאות.

בסקירת מודיעין, בישיבות פטה אצל האלוף, לא היו עולות דרכי פעולה אפשריות לאויב של חכנונים אופרטיביים. אלא היו עולים הארועים של השבוע.

יריין:
טוב, זה תומר שוסף.

שמחוני:
דברים כאלה היו צריכים לבוא דגם באו לידי

ביסודי בסקירות הקס"ג בחכנונים אופרטיביים

ובמסמכי מודיעין בפקודות המבצע. שם זה צריך לבוא לידי ביטוי. (אני יכול לומר

Jad

19.8.74 - אחת"צ

הער: אל"מ א. שמחוני

שמחוני:

דבר אחר, אני לא יודע איך יתיחסו למסמך. אנני לא יודע אם מישהו לפני המלחמה
אם היו אומרים לו שזאת היא התכנית הסורית, אם הוא בדיוק היה קונה את זה.
יריין: יש פה הערכת אמ"ן. יש פה הערכת אמ"ן משני כיוונים:

מה מידת הסכירות שמחר באמת תהיה מלחמה?
אבל יש פה גם הערכה על התכנית, וההערכה על התכנית שהיא תכנית הגיונית מסדרגה
קאשונה.

שמחוני: זה שהיא הגיונית זה בטוח. יש לי שתי שאלות פה.

אני לא יודע, הקמ"נ הפיקודי אומר שהוא הראה לי

אח זה או לא? אם הוא אומר שהוא הראה, הוא הראה. הוא יודע מה הוא עשה עם זה.

יריין: הכעיה לא אם הוא הראה לך או לא, העובדה שאתה לא

זכרת ולא התכססת על זה, זאת היא הכעיה, אפילו

אם הוא הראה לך, ברור שזה לא נחרת בזכרוןך, זו הכעיה שמדאיגה אותי. נניח שהוא הראה
לך לרבע ואמר מה שאמר, זה לא משנה. אבל כאשר יש מסמך כזה...

שמחוני: מעניין אותי לרעמאס הקמ"נ הפיקודי אומר שהוא הראה

לי את זה, זה פשוט מעניין אותי לידיעה אישית שלי.

לנדאו: מותר להגיד לעד, כדי להרגיע אותו, שאין טענה כזו

בעדות של הקמ"נ.

שמחוני: בדיעבד, בסופו של דבר ההחלטה נופלת, על מה שקורה

בשטח באותו רגע, פלוס הנחות היסוד שנסמכות במשך

השנים שאחה מצפה בעצם שיקרו.

יריין: אחם הנתחם שזה יהיה בקונטרה מראש?שמחוני: אני במשך כל השנים האחרונות שרתחית בצפון, היה לי

ברור שכאשר ההתקפה הסורית תבוא, היא תבוא מקונטרה.

והיה לי ברור שאת המאמץ הסורי בקוניטרה אפשר להסמיר מי שיתפוס את הרכס תל-סחפי

לתל-שכה. אני זוכר היה לפני המלחמה סיור בשטח עם אלוף גונן, שהוא היה מפקד

19.8.74-אחה"צ

הער: אל"ם א. סמחוני

סמחוני:

אוגדה 36 לפני רפול, ועמדנו על הל-מחמי ודברנו על זה, ואז אמרנו - שמי שתופס את הקשה הזו של הל-מחמי וחל-שחה, מכריע את הקרב ובכל מה שקורה בקוניסטה. זה דברים שנשמעים באיזה שהוא מקום, שאחה יודע שיש א"כ פעולות שאותם צריך לבצע כדי לנצח. לנדאו: מה שהוא כן אומר, כדי להשלים - הוא גם כן את

המסך הזה לא נחרת בזכרונו, אבל הוא אומר -"כאשר נחננו את דרכי הפעולה האפשריות, אני לא זוכר אם על סך המסך הזה, אבל אני יודע שגם לפני שאני הגעתי זה נעשה. וגם לפני שהוא בא מאוחר מאד לפיקוד. גם כאשר אנחנו דברנו בנושא הזה, בעיקר בהשקעה המאמצים ההנדסיים, שם זה בא לידי בשוי, אז בהחלט רראינו את הנקודה של פיתוח מאסך עיקרי דרך הגיזרה הדרוסית".
הוא בא ב-15 לאוגוסט.

ידין: ברור כשמש לפי הערכת השטח, לא צא נעזוב כרגע את האויב, מחבקש גם הציר הצפוני וגם הציר הדרומי, כל אחד מהם יכול להיות מאסך עיקרי, זה תלוי באמת בשיקול של המפקד בצד השני. יכול להיות אפילו אם יש ריכוזי כוח, ששניהם מחקיפים, שיש התקפה משני מצבים. הכל יכול להיות מבחינה זו. כאשר אחה כקצין אגם חושב מראש, הלא היית עם גורודיש, אחה חושב רק מבחינת מה היית אחה עושה, אך גם מבחינת האויב? כי אם זה לא צריך קמ"ג בכלל. סמחוני: אנחנו הרבינו כמסחקי אלאאא מחשבה כאלה. לזכותו של

האלוף, של תקא, ישבנו הרבה מאד על המשחקים האלה: מי היה עושה ומה? אני לא חושב שקבענו את הדרכים שלנו בצורה שרירותית על סך הנחות של ראיית צד אחד של הדברים.

ידין: אם זה המצב, אני מתאר לעצמי וזה ודאי לסדו כפ"ם, שהדבר הכי מכריע שמפקד יכול לעשות והדבר שבגללו הוא צריך לקרוא את הקרב בהתחלה בצורה הכי קפדנית, כדי לדעת איפה

19.8.74 - אחה"צ

העד: אל"מ א. שמחוני

ידין:

המאמץ העיקרי ושם הוא צריך לשים את העבודה, לאו דוקא מיד. זאת היא הבעיה העיקרית של המפקד לדעת איפה המאמץ העיקרי. כי לי זה מובן, אחה כמפקד היום, כאשר אחה מתכנן, אחה לא מתחיל דוקא בהתקפה שלך עם המאמץ העיקרי, אחה יכול להתחיל הסעיות, אחה יכול להתחיל עם כל סיני דברים כדי למנוע בעד האויב את השגה המטרה של המפקד. אני מכין, לפי מה שאתה אומר, ואני לא בא לבקר, אני מכין שלא היה חסמל, כולם יושבים, יש הפגזה וזה בא בהפתעה, כל זה מובן. התגובה המיידית, לא המיידית, אחה אומר שחייבת עוד קצת, אבל אחה אומר, כרגע שראית גשרי ביטור אמרת. זה המקום. אפשר היה לחשוב אולי זה שני מאמצים עיקריים, אולי זה מאמץ מטעה ואי-אפשר לדעת וכו' וכו'.

דבר שני וזה הדבר שאני רוצה לשאול אותך, ואני לא רוצה להיות חכם לאחר המעשה, אני פשוט רוצה להבין את השיקולים שלך. היו לך 5 גדודים ביד, נעזוב כרגע את שאר החטיבות. 5 היו בגיזרה. גדוד אחד בדרום וגדוד אחד בצפון היה מוסקע, זה כבר לא להסרון. יש אצלכם שלושה, אבל נניח, בגלל שהמצב כל כך שקול, למה לא לפחות להשאיר גדוד אחד, זה אמנם פחות מדי, היות ואחיה תוֹבֵּ שלתפוס את הל-פחית כ"כ חשוב, אני מכין גדוד אחד הולך לשם, גדוד אחד מחזקים את הדרום, ועם גדוד אחד לפחות עוד מחזקים ביד. השאלה שלי: האם על השיקולים האלה חשבתם?

כן. יש מצבי לחץ המחשבה פועלת יותר מהר ויש המו שמחוני:

שיקולים נוגדים. דברים שמתחיים זה לצד זה, וזה לצד זה. מצד אחד, יש עקרונות שעל זה הינכו אותנו. מצד אחד, עקרון, לשמור על שלמו הכוח ולא לפצל יותר מדי. מצד שני, עקרון, לא לאבד את השטחים החיוניים. אז יש א לך פה ברירת, אחה אומר: אולי אני ארכז את כל הכוח ואותר במקום אחר על שטח מתוך הנחה, שבשלב יותר מאוחר עם כוח שלם אני אכבוש זאת. מצד שני אחה אומר - זה אלף בשטחים שאתה מותר, יש אנשים שלך, יש מוצבים. זה אומר לותר על מוצבים

8625

רב/2

-70-56-

ועדת החקירה - ישיבה קנ"א

19.8.54 - אה"צ

הער: אל"ם א. שמחוני

שמחוני:

שיכבשו, ועל מחלקות סנקים שיושמו. ואז אתה אומר - אז אני צריך לענות על כל האפשרויות בשלב הזה, להחזיק את הדברים מתוך הנחה שנחזיק 12 שעות עד שיגיעו. המסמעות, פיצול. וזה דברים שפועלים ובאיזה שהוא מקום אתה צריך להתוך באמצע וזו קוטביות מוחלטת, של שיקולים. ואהה באיזה שהוא מקום צריך להחליט - היום במקום הזה, ברגע הזה, זה הפתרון הנכון.

המשיכה אג/2

א. שמחוני:

היו לי שלשה. אמרתי: 2 ו-1. אני חושב שעלול היה להיות
שאם היה אחד - אחד - אחד היינו מאבדים את האחד והאחד.

עלול, אולי לא. זה ספקולציות עכשו. אפשר לעשות מזה כל מיני משחקי מלחמה. השיקול
היה כזה: קדם כל צריך להכין מה התמונה שהייתה באותו רגע ברשותי. כל המוצבים - וזה
מענין לשמוע אם יש הקלטות ברשתות - הדיווחים לא משקפים את התמונה. מהלקות הסנקים
מרווחות על הקבים. אני שואל מה נשמע, אומרים: "אין נפגעים. דופקים." בעוד שבינתיים -
וכנראה בגלל כמות האש והעשן שהייתה הם לא רואים ששני ק"מ מהם יש בכלל טורים שנוסעים
פנימה כבר. מי שנלחם - נלחם מולו והוא דופק עוד סנק ודופק עוד סנק, וחמשים עברו כצד
כאיזה וראי והוא לא יודע.

יש ברשותי, למשל, קבלתי את זה כמזכרה מקצין הקשר של
188, טרם הקלטה של הלילה שבין יום שבת ליום ראשון, של שעתיים מתוך הלילה הזה, ויש
שם שיחה עם בן-שהם. הרי לא ידענו שהטורים הגיעו כבר לחושניה. אהאאאא חושניה היתה
אחרי שבן-שהם יצא מהחפ"ק שלנו ונסע קדימה, חושניה היתה בערפו של בן-שהם. בא קמב"ץ
של חטיבה 820 שנסע עם התחמושת לסוללות הארטילריה, הוא בא אלי ואמר: 2 שמע, אני בא
מחושניה ומלא סנקים טוריים בחושניה. "אני שואל את בן-שהם: "יכול להיות שיש טורים
בחושניה?" אז הוא עונה: "שוב פעם דיווחי השקר שלהם", או משהו כזה. הוא בטוח והוא
לא רואה אף טורי מסביב, המחלקות שלו עוברות וחטיבה שלמה בעורף כבר נכנסה ואף אחד
לא יודע שהיא כבר עברה.

אז ההחלטה באותו רגע נופלת על סמך נתונים שידועים באותו

רגע. הדיווחים באותו רגע שהיו שם זה לא רק על סנקי הגישור אלא - אני לא רוצה לצטט
לא מרויק - אבל הדיווחים על המונים ועל מסה, שהיפם יודעים שזה דבר נכון, על מסה
רצינית של סנקים שהולכת בגיזרה ההיא, אולי שם ראו יותר טוב כי שם אנחנו בטוח שולט
יותר טוב והתצפית שם יותר טובה. לכן, שם ראו את המאפץ, אהאאאאאאאא ואחרים לא ראו
להפעיל
את המאפץ בגיזרה שלהם. בכל אופן, ההחלטה אהאאא אה 7 לצאת 2 ו-1 פלאמר לתת עדיפות
של 3-2; 3 צפון, 2 דרום. היתה על סמך הדיווחים פלוס באיזה שהוא מקום מה בודאי
משמיע הניחוח המוקדם ששם צריך לבוא.

אב

לכל הדברים המוקדמים בזרות הדרוסיות והצפוניות, כפרוש כשדברתי עם בן-שהס, אמרתי לו, והוא ענה: "זה הטעיות. לא להתיחס. מעבור פלוגה טנקים - מעבור. אלה הטעיות. בואו נחכה שעתים שלש למאמץ העיקרי".

יריין:

אילוא אלוף הפיקוד היה בשטח מהבקר, מהצהריים, יש להניח שזה היה מקל? אני מדבר על הכעיות האלה,

אחה פחאוס, סגן-אלוף, נמצא ומוצא עצמך מכחינת סמכויות ובכל זאת מצב שכלם פחות או יותר באותה דרגה, אחד לא נכסף לשני ואילוא האלוף היה - ענין הכפיפות בודאי לא היה קיים.

א.שמחוני:

אני לא יכל לנחח את השיקול לקרוא לאלופים. במלחמה כל אחד צריך ל המצא בעמדה פיקוד, אבל אם קוראים

להם לחל-אביב, אני לא צריך לעשות את השיקול הזה. אם קוראים לו 8 אין לו ברירה.

יריין:

לא לא. לי יש הרגשה, לא כל כך השיקולים. אדם

פחליט - פחליט. יש לי הרגשה שפה אחת הכעיות זה

היה אי חלוקת סמכויות ברורה הלכה למעשה, לא רק מכחינה פורמלית וכשאחד לא יודע למי הוא כפוף ופי אחראי, אז מאבדים זמן.

א.שמחוני:

כשמדברים על זה כך, זה נראה כך. אם כי באותו זמן

זה לא נראה כך. פרט לתקלה עם העברת הגרוד מ-7 שזאת

פעירכוב סמכויות וחטר בהירות בנושא פי מפקד על פי - ביהר המקומות לא היחה

בעיה של העברת כחות, כי לחסר על נפשם איש איש במקומו ולא כל כך אכפת היה לו

ח"פ פי הוא באותו רגע, אלא הוא נלחם בשכיל להשאר כחיים. זה היה הדבר היחיד של

העברת כח פססגרת לפססגרה שחייב האומים ברמה על-חסיכתית ופה זה היה האקס היחיד

והוא לא היה חלק, ללא ספק.

לסקוב:

כמה שאלות בשביל להבין את הדיונים שלכם לפני
הפעולה
אחאאאא-בשביל לעמוד על חדות הפעולה, כשהיו

לכם שני כוונים עיקריים של התקפות-נגד; אחד קונייטרה ושני צודים שם, ואחד
ראפיד אחאאאאאא עם כמה אפשרויות, נחתם לזה מלוח קוד וכו'. כאשר דנתם על
אפשרות, שאחד מהם יהפוך להתקפת-נגד יזומה, איך הארכתם לכם צריך האויב לנהוג
בספת בשביל שמי שמדווח - אחה או האלוף אחאא יהיה שט ויגיד: זה מתקרב למה
שאנו תארנו לעצמנו מהסד"כ הסורי להמאץ העיקרי ונכניס את התקפת הנגד?
היתה לכם תמונה כמה זה עובר? מהיתה התמונה לפני הפעולה?

א. שמחוני:

בתמונה בדרכי הפעולה האפשריות לאויב דברנו על
כל הכח הסורי, ס"כ די דומה למה שקרה מבחינת

הכסויות.

300 טנקים? 400 טנקים?

לסקוב:

בדרכי הפעולה שלהם בהתקפה דברנו על כל הסד"כ הם

א. שמחוני:

כל הסד"כ הסורי בגיזרה אחת?

לסקוב:

לא בגיזרה אחת.

א. שמחוני:

מה השבחים? 300 - 400 טנקים? דויזיה משוריינת?

לסקוב:

אני לא רוצה לא לדויק. צריך לפתוח סיכום מודיעי
במבצע "סלע", ולקרוא. אלה דברים שנכתבו.

א. שמחוני:

שם אין תאור של סדר-גדל, של המאץ העיקרי.

לסקוב:

אני חושב, שדברנו במאמצים עיקריים על 300-400
טנקים. דויזיה זה 220 טנקים. היה לנו כרוז שמאם

א. שמחוני:

עיקרי יכל להגיע לכו-דויזיוני.

אג

לסקוב:

אחה זוכר את הדיווח שנפשי נתן לך בערך ב-14.20

אותו דיווח שבגללו אמרת ל-7 להכנס?

א. שמחוני:

אני זוכר, שהמסמעות שלו היתה, שיש שם כח גדול

מאד שמקדם, אני כרגע לא אשאל... החסונה

שהצטיירה אזלי שטורים או משהו אני כבר לא זוכר איך הוא אמר את זה.

לסקוב:

זכורה לך הפקודה שנחת ~~אחריה~~ ל-7?

מה אמרת ל-7?

א. שמחוני:

אני חושב שלנוע ולכלום בקו.

לסקוב:

נחת לו את הגיזרה?

א. שמחוני:

כן.

לסקוב:

שאלה שניה בקשר להתקפת-נגד. אני קראתי את השיקולי

שמלמדים כפז"ס ושהיו לפניך בקשר עם התקפות-הנגד.

השאלה שלי היא באיזה מדה כשהשבתם על התקפת נגד יזומה, אץ כלאמר אותה התקפה

שצריכה לעצור ולהפוך את הגלגל, באיזה מדה הכאתם כחשבון - לא כדובר מכחיב - אבל

כאפשרות טובה לעחיד, את המהלך של מעבר להתקפת נגדית אחר כך? כלאמר, האם

כשאתם: אנחנו הולכים על קונייסרה, זה המאמץ העיקרי, ראיתם קונייסרה-דמסק?

או כשהשבתם על ראפיד האם ראיתם חורן אפשרות של דמסק? האם זה היה לנגד עיניך

כשהנחתם?

א. שמחוני:

מה שאני הפעלתי זה לא היה התקפת-נגד. זה היה

סחימת-חור.

לסקוב:

התקפת-נגד זה סחימת חור.

א. שמחוני:

התקפות הנגד שלנו, היו לנו שני סוגי התקפות-נגד;

היה סוג אחד של התקפות-נגד ויש לזה גם מפה של קו:

863

שאמא שזה כשטחנו, על הפרוצבים, קרימה.

לסקוב:

זה סכות-נגד.

א. שמחוני:

סכות-נגד כאלה. וחיו התקפות-נגד מעבר לקו. עד כמה

שאני זוכר, בניזרה הצפונית אחה, ששם הלכה ההבקעה

אחר כך, כאזור ג'ובטה, והיתה אחה באזור כודנה. הכעיה היא שבהתקפות-הנגד הגדולות
מעבר לגבול, נגד - חוכננו רק בחכניה "סלע". היו לנו מחטפים מתוכננים במסגרת תכנון

הבס"ט. התקפות-נגד שלנו היו עד כמה שאני זוכר רק בחכניה "סלע" כלאמר כשכל הסר"כ

מבויס. החישוב חסיד היה, כשדברנו על אזור התקפת-הנגד, חסיד אפרנו, שזה צריך

להיות בעצם, התקפת-נגד כלאמר הבקעה קו קרמי. הקו הוא שאמא שלם, הסורי. אם אחה

מחקיף נגד בשטחם, אחה חייב להכיע אה הקו הקרמי.

לסקוב:

או לנצל הצלחה של התקפת-נגד יזומה.

א. שמחוני:

כן. כשהם יוצאים לתקוף - וזה גם קרה פה - הקו הקרמי

שלהם לא נחלש. זה לא יצאו החילים של הקו הקרמי ויצאו

התקפה. באות החטיבות הערפיות, תוקפות דרך הקו הקרמי. הקו הקרמי נשאר. כל חילי החי

של הקו הקרמי נשארו בחילות. כשהצבא נסוג וניסו לרדוף אחריהם - נחקלו בקו הקרמי

כמו שהוא בחפושה מלאה. זה מה שקרה בכודנה לאוגדה של מוסה פלד.

לסקוב:

נחזור לשאלה שלי. כשהנחתה את 7 לא השכת על הדרך לדמשי

א. שמחוני:

לא.

לסקוב:

ראית אה זה כמכת-נגד מקומית?

א. שמחוני:

חשבהי על זה אפילו לא שמתחשבים כמכת-נגד אלא כעל

תפיסת שטחים שולטים לפני שהם תופשים אותם קדם כל לבל

את הנחשול שהתחיל להתסמן.

8632

אב

כלאמר תעלה הנ"ס והמעוררים.

לסקוב:

אנא השתחים האלה שולטים על תעלת הנ"ס. תעלת
הנ"ס היא דבר מצוין. מכשול קרקעי, זה מלפנים

א. שמחוני:

בהסתוריה הצבאית; מכשול קרקעי הוא מכשול כל זמן שיש כחות המגינים עליו.
מכשול קרקעי לא משנה מה הוא יהיה / אם אף אחד לא סגן עליו הוא לא מכשול.

כשאתה אומר "אגרוף" לאיזה שפה/אתה מתכוון?
צבאית

לסקוב:

אם אפרתי את המלה הזאת?

א. שמחוני:

אתה אומר שאתה חניך של פו"ם ואני לא מצאחי
את המלה אגרוף.

לסקוב:

אם אפרתי "אגרוף", אני חוזר ביי.

א. שמחוני:

אחר כך השתמשת במונח "פלוגה אחת שהספיקה להוות כח
מה זה אומר? אתה אומר פלוגה שעלה מ-179 באה

לסקוב:

פלוגה אחת שהושמדה אבל הספיקה להוות כח. מה פרוש הושמדה אבל הספיקה להוות כח?

הפסיקה להוות כח. ז"א אם המפקדים נפגעו ופחצית
הכלים נפגעו, היא כבר לא כח למלחמה. כמה כלים

א. שמחוני:

שהם כבודדים נקלטטים במסגרות אחרות?

זה מונח של פו"ם או ג'רבוץ שהתפתח?

לסקוב:

אין לדברים האלה מונחים מרויקים. אני חושב, שכן
שמעל לרמת פגיעה מסוימת באוגדה הפסיק להלחם, הוא

א. שמחוני:

נסוג אחורה ונקלט במסגרת אחרת של כח שבא אחריו.

כאשר האלוף היה בדרכו במסוק לפיקוד, לא היתה

לנרדי:

לך אפשרות להתקשר אהו?

8633

א.ג.

א. שמחוני:

אפשרות האורטית יש. אני לא חושב שדברנו מהמסוק. דברתי
אתו לפני שהוא הטריא.

לנדוי:

אז מהעוררת השאלה מדוע לא דיווחת לו וקבלת הוראה ממנו?

א. שמחוני:

צריך לקחת הרבה זמן להשיב קשר עם ההליקופטר כאזור המרכז.
ב. אני לא יודע אם זה כל כך לשיחה אלחוטית-שיקולים כאלה
מבחינת מה לעשות. האויב לא צריך לדעת שזה כל מה שיש לנו.

לנדוי:

זה הוא ידע. אחת לא צריך לגלות ל... הוא ידע.

א. שמחוני:

אני לא בטוח שהוא ידע. אני לא בטוח.

לנדוי:

האלוף ידע.

א. שמחוני:

זה אף מחייב אותו לבקש ממני תמונה באלחוט ואני חייב
לחת לו תמונה כדי שיהיו לו נתונים להחלטה.

אחר כך רשמה אא

מתי הגיע הסגן?

לנדוי:

איסקה הגיע כשהיינו כבר כצפת.

א. שמחוני:

זה יותר מאוחר, אז הוא ערר לא היה?

לנדוי:

לא.

א. שמחוני:

ביום ששי, 5 בחודש, האם היה אתר הקד"מים האג"מייס שלך?

לנדוי:

ביום ששי כבר עלינו לחפק. ביום ששי כבר ידענו על המתיחות

א. שמחוני:

הקיימת, כבר התחילו לעלות כוחות למעלה. זרמו כל יום ששי

בלילה, הטיבה 7 ושני גדודי ארטילריה, אני חושב, כה הנדסי עבר בלילה בהנחת

מוקדים, אנחנו נסענו לנפת, איישנו את הכל, פרשנו את מערכות הקשר.

האם בק"ד"ם הזה היה לקמ"ן משהו לומר על האויב?

לנדוי:

באופן כללי, אני לא חושב שאז חשבתי שחיה מלחמה.

א. שמחוני:

ידענו על המיחורות, ידענו וידענו, חשבנו, אבל אני אישית -

כאשר שלחה את הטיבה 7 לצפון, האם היה לך ברור כבר ש+++

לנדוי:

שזאת מלחמה, או חשבת שזה יום קרב?

אני חושב שאני דיווחתי ראשון שהתחילה המלחמה.

א. שמחוני:

התכוונת למלחמה כוללת?

לנדוי:

כן. ישבנו בנפת, התחממנו כשמש, פתאום עבר מטוס והפציץ

א. שמחוני:

אוחנו. בבה אתה כל המאסה הארטילרית נפתחה בכל הסטת, ראיתי

את כל הגיזרה עולה באש. הרמתי סלפון ישירללשכה הרמטכל, אני לא זוכר עם מי דיברתי

שם, ואסרתי שיגידו לאלוף פיקודצפון שהתחילה המלחמה.

אני רוצה להכין, איך בכלל הגעתם לנפת. מה זה נפת?

ירין:

אני מבין שמוצב הפיקוד צריך היה להיות בהר כנען. נבנפת

היה 820, 188, 87, וגם אחס. מה זה היה במערכת התכנון המוקדט?

+++שמחוני+++

הרכה נפת לא היה שם...

היו"ר אגרנט:

8635

א. שמחוני:

כן, /זה/ה'ה'ן. קאבל משם היה לנו קשר קוי לכל המוצרים.
[זו] צומח אשר מצוינת, היה לנו קשר טלפוני עם כל המוצרים,
וקשר עין עם תל אבונייה, קטר לין, עם עקו הקדמי וקשר קוי עם המוצרים, ובנוקר
שאפשר להמשיך לנהל בו את הענינים גם במלחמה. היה קטן, לא פחאים. במקור זה היה
מיועד להיות מוצב פיקוד של אוגדה, לא של הפיקוד, והפיקוד צריך היה להיות בכנען.
ובאמת כאשר האוגדה הגיעה, הפיקוד דילג משם. השיקול העיקרי בדילוג היה שחפ"ק
של חיל אויר לא יכול להכנס שם, לא היה משם קשר טוב עם חיל האויר. לפרישה של
חפ"ק חיל אויר הם צריכים מערכות, חדרים, הם צריכים לעבוד. ברגע שהגיע מוטי הוד,
אני חושב שהגיע עם חקה, הוא אמר: ספה להפעיל מטוסים אני לא מסוגל.

רציתי לשאול אם נפת תוכנן פראט כחוך המערכת של

ירין:

פרישה מיפקדה הפיקוד?

בטיבצעים יוחר מובבלים, את ימי הקרב חסיד נהלנו מנפת.

א. שמחוני:

עד שהתברר שזה לא יום קרב, אלא זו מלחמה -

בעדות של סגן אלוף נפשי הוא אומר: "נתחיי הוראה לירות

לנדוי:

רק על סנקי ביטור. כולם הסמדרו. כל שלושת הצירים, למעט

שני סנקים שהגיעו לכאן אופנה". ואחר כך הוא אומר: "בערב עד חשיכה לא הצליח אף

סנק סורי לעבור אצלי בגיזרה הצפונית". כנראה שלא כצקחה.

אם הוא אומר, כנראה שהוא צודק.

א. שמחוני:

כנראה שזה בכוחות שלו.

לנדוי:

מענין אם לפי דיווחים של אחרים עברו אצלם כוחות עד הערב.

א. שמחוני:

אני לא בטוח שכל אחדידע בדיוק מה עובר אצלנו. לא מפני

שהוא לא שהימן עלי, אבל ההשער הגדול היה בגיזרה של נפשי כשחננו, כלילה של פוצאי

שכת שם היה הקרב הגדול.

מתי ידעת שהמטב בגיזרה הדרומית איננו טוב?

היו"ר אגרנט:

כלילה.

א. שמחוני:

מתי בערך?

היו"ר אגרנט:

8636

א. שמחוני:

קשה לי להגיד, בהתחלה דיווחו כל הזמן דיווחים אופטימיים.

היה דיווח של מח"ט סורי בקשר: חושניה בידי. זה היה עוד

כשכל הקו שלנו לפני חושניה עמד, א' שאלו אח בן-טוהם אם יכול להיות שהחושניה בידם.

יחד עם זה היה עוד סקרה. כחל-זותר, שזה קרוב לגבול, היתה סוללה מבה"ד 9, שעלתה

לקו ביום ששי, 155, סוללה שהושמדה יותר מאוחר. סוללה זו נשארה בלתי החמושת.

שלחנו ~~+++~~ אליה מנפת שיירה מטאיות עם החמושת. כיוון שאף אחד לאידע את הדרך,

חפסתי את קמב"ך 820 ואפרחי לו: סע עם השיירה ותוביל אותה לסוללה. הוא חזר, זה

היה בערך יחד עם התסדורת, ואמר: אי אפשר להגיע לסוללה, חושניה סלאה סנקים

סוריים. אפרחי לו: תסמע, מה סנקים סורים, זה גדוד, זה שהפעלנו בחושניה 82,

אתה ראיח שוסיס. הוא אומר: שום שוסיס, סי. 55 כולם. אז, יחד עם הדיווח, גדלק אור.

שאלנו את בן-טוהם שהיה על יד חושניה, אבל לפני חושניה, אם יכול להיות שעברו

אוחו סורים והם בחושניה. בשום אופן לא. אבל מה התחילה להצטייר תמונה מסוכנת

מאד. לכך מיד העלנו את רן עם הכח שלו לאזור יהודיה, בציר מגשר אריק, קודם כל

טיעלה ^{סגל} בציר חושניה לחסימה.

יותר מאוחר, אני לא יכול עכשיו להגיד מה לפני מה, התחילו

הדיווחים של חל-סאקי, של 116, של כל המוצבים האלה שהסורים עליהם, עוברים

וזורמים. אחר כך היו לי גם שיחות עם סג"ד 53, עודד ארז, שיחות מענינות כל הלילה

על הכמויות שזורמות מסני צדדיו, באיזה שהוא שלב בלילה היה כרוך שהסצב רע

בניזרה הדרומית.

היו"ר אגרנט: אני מודה לך על עדותך.

לפני שאתה הולך, אני רוצה לחזור על השאלה שהוצגה לך

בהתחלה. אתה קיבלת הזמנה להופיע כאן, ואתה ביקשת שחרור מהר"ש לא להופיע כאן?

א. שמחוני: אבהיר. אני לא מקבל זימונים יטר מהועדה. קיבלתי הודעה

מלשכת אלוף פיקוד צפון, שקיבל מלשכת הרמטכ"ל, שעליך להופיע

כחשע וחצי בכוקר. ביקשתי שידחו לי את זה. קיבלתי תשובה חיובית, שזה נדחה.

8637

+++++

- למתי? להיום אחר הצהריים?
היו"ר אגרנט:
- לא, עד להודעה חדשה, בלי תאריך.
א. שמחוני:
- מתי קיבלת הודעה זאת?
ה"ר אגרנט:
- אחמול בערב, 8 או 9 בערב. אני קיבלתי את ההודעה אישית
א. שמחוני:
- פראש לשכת הרמטכ"ל בטלפון.
ה"ר אגרנט:
- בגלל זה לא הופעת הכוקר?
א. שמחוני:
- כן. בכוקר בסביבות 11 קיבלתי הודעה שעלי להופיע
ב-15.30. עליתי על אוטו ונסעתי הנה.
ידין:
- אתה עכשיו בצפון או בדרום?
א. שמחוני:
- אני עכשיו בדרום, באימונים.
היו"ר אגרנט:
- מה היתה הסיבה שבגללה ביקשת דחיה?
א. שמחוני:
- אני באימונים, וחבל היה לי מאד שאני מפסיד אימונים.
ידין:
- אימון חטיבתי?
א. שמחוני:
- אימון חטיבתי, ויש הרגילים פלוגתיים שאני חייב להיות
נוכח בהם.
נבנצל:
- סאנחנו נשב כאן חמישה אנשים - זה לא היה חבל לך?
א. שמחוני:
- אני לא כקי בנוהלי עבודה שלכם.
היו"ר אגרנט:
- תודה רבה לך.

הישיבה נעולה